

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

DE BAR VAN TANTE SAAR

Een blijspel in drie bedrijven

door

1880

Christiaan Bosman

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

1996

Nr. 2359

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste ZEVEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

S.A.B.A.M.
Aarlenstraat 75-77
1040 Brussel
www.sabam.be

Na aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een aanvraagformulier dat, degelijk ingevuld, minstens vier weken de opvoering(en) naar S.A.B.A.M. moet worden gestuurd.

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

Stichting Bredero Auteursrechtenbureau
Valeriaanstraat 13
1562 RP Krommenie
www.stichtingbredero.nl

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *DE BAR VAN TANTE SAAR* op te voeren moet de naam van auteur *CHRISTIAAN BOSMAN* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/1996/0220/055
ISBN- 978- 90-385-04674

© 1996 Toneelfonds J. Janssens/ Christiaan Bosman
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(2 dames - 5 heren)

Hoofdpersonage

Tante Saar

Een ouder wordende (!?) travestie. Zij/hij baat een travestietenbar in 'de hoofdstad' uit. Zij/hij is de broer/zuster van Herman Bulder. Zijn/haar naam is Richard, naar het Friese voorbeeld afgekort tot Saar. Zij/hij doet op één na al de travestienummers en legt een verrassend bezoekje af aan haar/zijn broer. Zij/hij is op vrijersvoeten.

Tweede plan

Jos : Ongeveer 22-23 jarig neefje van tante Saar, maar dat weet hij in het begin nog niet. Hij is verliefd op Els Jonkers. Door een misverstand en zijn stuntelige, twijfelende houding, neemt zijn vader, Herman, aan dat hij aanpapt met Walter Jonkers, broer van Els en nicht eerste klas! Hij komt helemaal niet overeen met zijn vader, zet een grote bek tegen hem op, maar heeft eigenlijk schrik van hem.

Els Jonkers : Liefje van Jos. Zus van Walter. Wil absoluut de ouders van haar liefje leren kennen. Brengt zij de pantoffels voor de vrijersvoeten van tante Saar?

Herman Bulder : Mid-lifecrisis-geval. Eerste klerk in een verzekeringskantoor met bijhorende conservatieve mentaliteit. Vader van Jos en broer van Tante Saar. Homofob tot in de nieren en nog iets lager. Behoeder van het morele gezag en de goede zeden. Bang voor alles wat naar «anders» of «abnormaal» ruikt, klinkt of voelt. Regeert zijn gezin, voorzover hij daar zicht op heeft, met ijzeren, maar wellicht ook roestige hand.

Caroline : Echtgenote, voorzover van hem te genieten valt, van Herman. Zeer nuchtere hedendaagse vrouw. Ze is een oerdegelijke moeder en voelt dus wel aan hoe de vork aan de steel zit. Relativeert de uitgesproken ethische ijver van haar man.

Derde plan

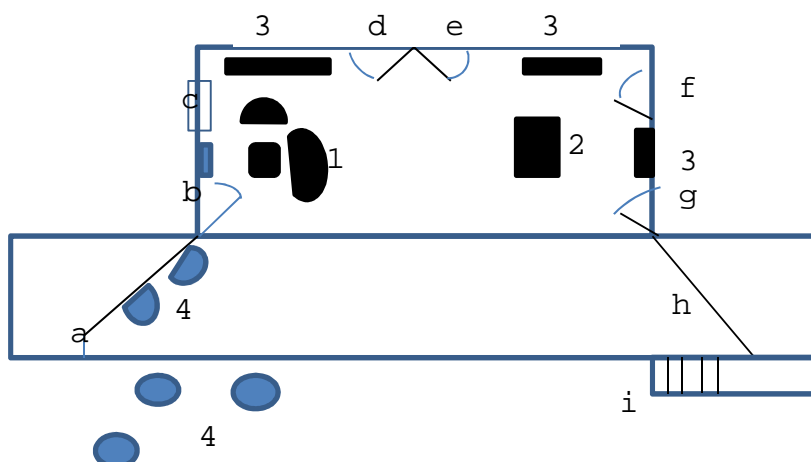
Walter, tante Wally : Broer van Els, vroeger schoolmakker van Jos en eveneens op (homo-)vrijersvoeten. Komt op het einde goed terecht en vindt wat hij zocht!

Karel, het voorbeeld, de fakteur : Postbode met bijverdienste. Bulder stelt hem tot voorbeeld voor zijn zoon. In de hoop zijn zoon uit de klauwen (en andere attributen) van een homo te halen, vertrouwt Bulder zijn Joske toe aan de goede zorgen van de homofiele postbode. Snappe, wie snappen kan.

DECOR

Legende

1. salon - · - 2. tafel met stoelen - · - 3. Kasten - · - 4. bartafeltjes - · - a. Ingang bar (doekje) - · - b. deur naar inkomhal - · - c. raam - · - d. logeerkamer - · - e. slaapkamer Jos - · - f. naar tuin - · - g. naar keuken - · - h. decor v/d bar - · - i. trap naar het benedendeel van de bar en de zaal

Opdracht

Voor Dominique in het bijzonder!

Maar ook voor alle andere roze jongens!

Voor

al de gebroken champagneglazen
de geknakte struisvogelveren
de verkleurde en uitgedunde boa's,
de uitgelopen masquara,
de scheefgezakte pruiken.

Voor

alle nostalgische avonden in berookte bars,
de jaloerse blikken,
de schetterende gilletjes,
het overheerlijk geroddel.

Maar evengoed

voor alle liefdesverdriet
dat ik bij jullie mocht helpen troosten,
als ik dat dan al zou gekund hebben!

Ook voor het vele liefdesverdriet
dat in jullie rangen nog zal te troosten vallen!

E E R S T E B E D R I J F Scène 01

In de bar

(De eerste scène bestaat uit een travestienummer door tante Saar. Hoewel de regisseur en de groep hierin vrij zijn, had ik zelf bij het schrijven volgende nummers in het hoofd:)

Régine met Azuro of La grande Zoa of J'irai pleurer à Bilbao. *(alle drie geven heel goed de decadente sfeer van travestienummers weer: nostalgie, volks, belerend en toch wel een klein tikkeltje ondeugend)*

Joséphine Baker met Me revoilà Paris. *(glitter - de grote Parijse revue's)*

Shirley Bassey met This masquerade.

Lucienne Boyer met Parlez-moi d'amour.
(laatste beide werken suggestief)

Scène 02

Bar = Jongensdromen en -perikelen

(Aan een tafeltje in de bar zitten twee jongens: Walter, een verwijfde jonge kerel met maniertjes, en Jos, een jonge student, helemaal niet verwijfd, wel verlegen en, zoals we later te weten komen, verliefd op Elsje, de zus van Walter. Wanneer het nummer gedaan is, begint de handeling.)

JOS : Wat moet ik dringend plassen!

WALTER : Dringend? Je moet na elk nummer dringend plassen!

JOS : Dat kan gebeuren.

WALTER : *(met leedvermaak)* Je hebt ofwel een zeer klein blaasje ofwel moet je maar eens goed naar je prostaat laten kijken.

JOS : Met mijn prodinges is alles in orde, dat kan ik je wel verzekeren.

WALTER : Dat zal dan wel. Maar ik vermoed dat je er niet tegen kunt dat de lichten aangaan in de zaal.

JOS : Doe niet zo mal.

WALTER : Je bent bang dat iemand je zal herkennen.

JOS : Tuurlijk ben ik dat. Ik wil niet in deze keet opgemerkt worden.

WALTER : En wie kan je hier herkennen?

JOS : Die kelner, bijvoorbeeld.

WALTER : *(ongeïnteresseerd en met maniertjes)* Dat is een nieuwe. Die is hier nog maar een paar dagen. Wat is daar nu bijzonder aan?

JOS : Dat is onze postbode.

WALTER : Dat is iets anders. En hij moet hierheen komen, wil ik nog een drankje bestellen.

JOS : Ik ben even weg, tot zo!

(Jos af. Walter doet teken aan de kelner. Deze komt tot bij hem opnemen en gaat terug af de drankjes halen. Hij komt terug en brengt hen nog een drankje. Wanneer hij opnieuw weg is, komt Jos terug.)

JOS : Het wordt wel een kostelijk grapje.

WALTER : Uniek, dat is het gepaste woord.

JOS : Jaja, maar het is wel elke keer zeven frank.

WALTER : Ze is fantastisch.

JOS : Kan zijn. Maar familiekaarten of reductie voor grote gebruikers kent die madame Pipi hier anders niet.

WALTER : Ik vind haar enig.

JOS : Ik vraag me af of ze echt is. Alhoewel op die leeftijd.

WALTER : Over wie heb jij het eigenlijk?

JOS : Madame Pipi, natuurlijk. Ze kan net zo goed ook een travestie zijn.

WALTER : Wees gerust: ze is echt.

JOS : Jij zal het wel zeggen, jij bent natuurlijk de grote kenner. Enfin, ik hoop dat je dit keer gelijk hebt.

WALTER : Maar ik had het over die daar (*vage beweging in de richting van Tante Saar die met de kelner staat te praten*).

JOS : (*kijkt rond op zoek naar 'die daar'*) Wie? Ken ik haar?

WALTER : Tante Saar.

JOS : Ken ik niet.

WALTER : (*licht geërgerd*) De travestie die zopas dat nummer bracht.

JOS : Oh.

WALTER : Is ze niet enig?

JOS : (*met tegenzin*) Ja, echt enig.

WALTER : (*nog steeds zwevend en verliefd*) Verblindend!

JOS : Val je voor zoiets? Je meent dit niet. Voel je je wel lekker?

WALTER : Heb je al gemerkt met welke elegantie ze de scène op en af komt?

JOS : (*vindt het nu welletjes*) Een opgedirkte zuil pluimen en geslepen glas. Enfin, het glinstert.

WALTER : (*doet alsof hij de opmerking niet heeft gehoord*) Zo een elegantie moet je je voorstellen, wanneer iemand je een sprookje vertelt en het heeft over een fee of prinses.

JOS : Op mijn leeftijd worden me zelden nog sprookjes verteld en als dat toch gebeurt, dan hebben die eerder betrekking op een verhoging van het zakgeld of een verlaging van de belastingen.

WALTER : Het is één en al verfijning.

JOS : *(gewoon verder pratend alsof de andere niets heeft gezegd)* En die mededelingen houden evenveel verband met de werkelijkheid dan de belevenissen van Sneeuw-witje en de Zeven Geitjes.

WALTER : *(komt eindelijk wat terug met de voeten op de grond -alleen de teentjes maar)* Jij hebt ook geen greintje verbeelding, hé. Het is of je nog nooit verliefd bent geweest.

JOS : Hopeloos verliefd. Ik ben het nog steeds. In feite ben ik het altijd! En je moest eens weten op wie!

WALTER : Ik zou er alles voor geven in haar gezelschap te mogen optreden.

JOS : Treedt Els dan op?

WALTER : Niet Els, uilskuiken, maar tante Saar.

JOS : Geef mij toch maar Els, weet je. Een kwestie van echtheid, begrijp je. Natuurlijke attributen en zo meer.

WALTER : Daar gaat het niet om. Ik wil er alles voor geven om met Tante Saar samen iets te doen.

JOS : Alles? Dat is veel. En, euh, ook wat ik me zo voor de geest haal wat 'alles' kan inhouden?

WALTER : Ja, ook dat.

JOS : Ja, dát is véél. Dat moet ik toegeven. Zou het wat zoden aan de dijk brengen, zo alles geven?

WALTER : Ik zie ook wel het belachelijke hiervan in. Die tante Saar zal me waarschijnlijk zelfs nooit opmerken tussen al die aanbidders van haar.

JOS : Alle aanbidders? Walter, is het je al opgevallen dat we hier vandaag helemaal alleen zitten?

WALTER : Ach, die Bühnevampen hebben altijd hopen minnaars en aanbidders.

JOS : Daarom wil jij dus - hoe noem jij dat? Bühnevamp? - nu ja, dát worden. Nou, veel succes.

WALTER : Jij hebt ook nooit wat voor je vrienden over. Jij moet altijd elk sprankeltje romantiek onmiddellijk de kop indrukken.

JOS : Het is vier uur. Ik denk dat mijn vader mij helemaal geen vamp zal vinden als hij mij op dit uur ziet thuis komen en zeker niet als hij hoort dat ik er weer met jou ben op uitgetrokken.

WALTER : Een goede reden om nog veel later thuis te komen. Ik trakteer. Misschien merkt tante Saar me toch nog op.

JOS : Allicht: de man die haar omzet in deze economische recessie toch nog de hoogte injaagt, en dat dan nog op de meest trieste avond van de week.

WALTER : Trieste avond? Je overdrijft!

JOS : Ik heb het over de economische toestand van de zaak deze avond. En het lage pijl daarvan kan niet onopgemerkt blijven.

WALTER : Dat is totaal bijzaak. (*Alsof zijn frank plots valt*) Maar wat was dat van je vader?.

JOS : Vader vindt jou slecht gezelschap met een kwalijke invloed op mij.

WALTER : Dank je, wat leuk.

JOS : Dat maakt het alleen maar moeilijker om hem te vertellen dat ik een oogje op Els liet vallen.

WALTER : En het is natuurlijk verschrikkelijk vervelend dat Els je steeds met mij opzadelt.

JOS : Heel vervelend, je zegt het goed.

WALTER : Dat doet ze alleen om zeker te zijn dat jij je voeten niet meer scheef zet.

JOS : Precies, net dat is heel vervelend, want daardoor denkt vader dat ik mijn voeten scheef zet... met jou.

WALTER : Komaan, Jos, je meent het. Maar wat ik je vragen wou: kom morgen nog één keer mee met mij naar deze bar. De bar van tante Saar.

JOS : Ben je gek? Mijn vader vermoordt me.

WALTER : Toe, nog één laatste keer,... tenminste in de week.

JOS : Daar zeg je het zo: in de week. Ik ben student, ik wordt verondersteld...

WALTER : Dat wil je toch wel doen voor een goede vriend?

JOS : Je weet niet wat je me aandoet!

WALTER : Weet je wat? Ik beloof je dat Elsje ook meekomt.

JOS : Dan kan ik bijna niet weigeren.

WALTER : Dat dacht ik wel.

JOS : Goed, morgen duiken we nogmaals de nacht in en zoeken dit oord des verderfs op.

Scène 03

Thuis = Ontbijt met hindernissen

(Herman, de vader van Jos, en Caroline, de moeder van Jos, zitten te ontbijten. Herman moppert over het uur waarop Jos is thuis gekomen.)

HERMAN : Weet je hoe laat het was?

CAROLINE : Vijf uur.

HERMAN : Zie je, je weet het ook!

CAROLINE : Je vertelde het me al vijf keer, de laatste drie minuten. Ja, dat is jong zijn tegenwoordig, zeker?

HERMAN : Jong zijn?

CAROLINE : Wij zijn ook jong geweest!

HERMAN : Juist! Wij zijn ook jong geweest. Maar wij waren op een deftig uur thuis. Bij mijn vader.

CAROLINE : *(heel verveelde intonatie)* ...was twaalf uur een uiterste limiet. Dat weten we zo onderhand wel.

HERMAN : Hij wist wat hij deed en wat hij eiste.

CAROLINE : *(nuchter)* Mogelijk. *(sarcastisch)* Het was trouwens omwille van die nobele karaktertrek dat je hem een ouwe, antieke zak noemde.

HERMAN : Hem zo noemen, ja... maar nooit in zijn gezicht en zeker niet zijn gebod overtreden.

CAROLINE : Je kan toch moeilijk eisen dat Jos thuiskomt op het uur dat zijn vrienden maar pas vertrekken.

HERMAN : Nog zoiets... zijn vrienden!

CAROLINE : Wat is daar nu weer mee?

HERMAN : Mooie vrienden heeft die tegenwoordig.

CAROLINE : *(weet wel over wie hij het heeft)* Wie bedoel je?

HERMAN : Walter Jonkers! Die jufferige poedel!

CAROLINE : Ik vind hem ook sympathiek.

HERMAN : *(Hij heeft die opmerking blijkbaar in het geheel niet gehoord)* Waarom moet mijn zoon uitgerekend met die reetkever aanpappen?

CAROLINE : Omdat ze bijvoorbeeld twaalf jaar samen in dezelfde klas hebben gezeten.

HERMAN : Dat is geen reden om met die domme piemeljager.

CAROLINE : *(kordaat)* Jonkers was geen dommerik. Ik geloof zelfs...

HERMAN : Genoeg! Ik weet ook wel dat zijn schoolresultaten beter waren dan die van Jos.

CAROLINE : Waar zit het probleem dan?

HERMAN : Het lijkt er wel op dat ze aardige maatjes zijn, snap je? *(Wanneer Caroline niet reageert)* Ik bedoel meer dan zomaar schoolmaatjes!

CAROLINE : Boezemvrienden.

HERMAN : Zonder boezem en met snor- en baardgroei!

CAROLINE : Echt onafscheidelijk, nog van de ouwe soort.

HERMAN : Flikkers, wordt er gefluisterd en in het geval van Walter twijfel ik daar ook niet aan!

CAROLINE : Hij stopt het inderdaad niet weg dat hij liever met jongens optrekt.

HERMAN : Niet wegstoppen?! Je merkt verdorie uren tegen de wind dat hij een Choco is. *(imiteert)* 'Dag, meneer Bulder. Mooi weertje, niet?'

CAROLINE : Klinkt eerder beleefd, of niet soms?

HERMAN : (*imiteert opnieuw*) 'Ach nee, mevrouw Bulder, is dat geen schattige Euphorbia pulcherrima? Hij is echt mooi gevormd en kijk eens aan, wel acht bloemen.' (*weer met eigen stem en geïrriteerd*) Waarom zegt die salonflikker niet gewoon kerstster, zoals ieder fatsoenlijk en normaal mens? (*weer gewoon*) Daarbij, Caroline, ik geef je een goede raad: haal alleen planten in huis die met een simpele naam aangeduid kunnen worden, zoals een vingerplant.

CAROLINE : Bedoel je een philodendron elegans, een philodendron bipinatifidum, een philodendron pedatum, een schefflera arboricola of een schefflera arboricola goldcrepella, schat?

HERMAN : (*geërgerd*) Een simpele, eenvoudige vingerplant, Caroline, en wil je voor de rest al die moeilijke dingen elders gaan verkondigen?

CAROLINE : Het zijn allemaal vingerplanten. Maar goed.

HERMAN : Waar het op neer komt, is dat ik die Walter hier voortaan zo weinig mogelijk wil zien, liefst zelfs helemaal niet!

CAROLINE : Moet te regelen zijn.

HERMAN : Ook niet aan de deur om onze Jos af te halen, snap je?

CAROLINE : Goed, Bulder. Tot je orders.

HERMAN : Die snotaap bezorgt met koude rillingen.

CAROLINE : Ik vind de moeder van Walter...

HERMAN : Het gaat niet over de moeder, maar over de zoon, hoewel dat verschil tussen hem en zijn moeder met de jaren wel minder duidelijk zal worden. Daar ben ik zeker van! (*Staat op en imiteert weer*) Ken jij het verschil tussen een theepot en zo'n lullofiel?

CAROLINE : (*zonder veel emotie*) Geen idee!

HERMAN : (*neemt een houding aan met één hand afhankelijk naast het hoofd en de andere in de zij*) Daar is toch geen verschil!

CAROLINE : Je bent weinig flatterend vandaag, schat.

HERMAN : Daar gaat het niet om. Die Jonkers is geen spek voor de bek van onze Jos, en daar gaat het nu wel over, Caroline.

CAROLINE : Had je dan al enig spek in gedachten dat wel voor zijn bek geschikt is?

HERMAN : Dan zie ik hem inderdaad veel liever een pint gaan pakken met Karel.

CAROLINE : O ja, Karel! En wie is Karel?

HERMAN : De postbode. Die zie je zelden op café.

CAROLINE : Heel moeilijk om er dus een pint mee te gaan pakken, lijkt me.

HERMAN : Die Karel zie je na negen uur 's avonds niet meer op straat.

CAROLINE : Rare referentie. Ik weet zelfs niet of dat een goed voorteken is.

HERMAN : Natuurlijk is dat een goed voorteken!

CAROLINE : En hoe kwam je zo op dat idee?

HERMAN : Dat is tenminste een stoer-mannelijk manspersoon, houdt van voetbal en boksen, en is recht voor de raap en hij is zo geen flemer zoals die Walter Jonkers.

CAROLINE : Het verschil in opvoedingsniveau is toch wel bijzonder groot.

HERMAN : Wat heeft dat er nu weer mee te maken?

CAROLINE : Ik liet onze zoon niet studeren aan het college en aan de universiteit, om hem dan te zien optrekken met iemand die maar tot zijn veertiende naar school ging.

HERMAN : Heb jij iets tegen zo iemand? Ik wil je er wel aan herinneren dat ik...

CAROLINE : Ook na je lager humaniora afgehaakt hebt? Ja, maar toen kwam ik al op de proppen, dat is wat anders. Trouwens, ik was zelf amper van school af.

HERMAN : Wel, waar is dan je bezwaar?

CAROLINE : Waar praten zo twee uitersten over? Voetbal? Karel wel waarschijnlijk, maar onze Jos?

HERMAN : Goed dan praten ze wel over iets waarover onze Jos mee kan.

CAROLINE : Burgerlijk recht, dus? Ik twijfel aan Karel.

HERMAN : Ik zeg dat die Karel een goeie jongen is. Bij de pinken, helemaal niet dom. Ja, hij kan vroeger wat minder zin in studeren hebben gehad, maar hij ziet er tenminste uit als een..., een... wel ja, een man, verdomme! *(Jos komt slaperig zijn kamer uit. Herman vliegt tegen hem uit.)* Goeie morgen, ontwakend Vlaanderen!

JOS : Wat een lawaai van 's morgens vroeg.

HERMAN : De laatste keer dat ik zulke ogen zag, was in die documentaire over Auschwitz. Die mensen konden er tenminste niet aan doen.

JOS : Ik ben wakker.

HERMAN : Daar eindigt het waarschijnlijk.

JOS : Ik zal op tijd in de cursus zijn.

HERMAN : Het zou er nog aan ontbreken ook!

JOS : Ik zie niet in wat er te vitten valt.

HERMAN : Vijf uur. Hoor je, vijf uur.

JOS : Wat vijf uur?

HERMAN : Mijn zoon komt thuis om vijf uur.

JOS : ...en jij moest al om 12 uur thuis zijn, in je tijd. Dat liedje ken ik al. Maar om dat uur ben ik nog niet eens vertrokken. Statistisch gezien ben ik waarschijnlijk minder van huis weg dan jij, in je tijd.

HERMAN : Jos Bulder, ik waarschuw je.

JOS : Je doet onze familienaam weer alle eer aan, vader. *(Herman maakt een wanhopig gebaar naar Caroline, zoiets van «heb je ooit.»)* Ja, mocht je het onder-tussen reeds vergeten zijn, we hebben dezelfde familienaam!

HERMAN : Jos Bulder, ik waarschuw je, dit zal ik niet blijven dulden. Ik eis dat je op een deftig uur thuis komt, dat je met deftige mensen omgaat en...

JOS : ...waarschijnlijk ook op een deftig uur het huis verlaat?

HERMAN : Ik lach er niet mee.

JOS : Daar twijfel ik geen seconde aan. Het is waarschijnlijk ook wel al een aantal jaren geleden dat eerste klerk van het makelaarskantoor Deckers, Deckers & Deckers gelachen heeft, *(toevoegend langs zijn neus weg)* zelfs als er reden toe was.

HERMAN : Bulder!

JOS : Collega en naamgenoot!

HERMAN : Je gaat te ver.

CAROLINE : *(zij voelt aan dat de ruzie uit de hand gaat lopen)* Jos, zeg dat niet.

JOS : Het is toch waar moeder!

HERMAN : *(op het punt voorgoed te ontploffen)* Ik ben de persoonlijke secretaris van meneer Deckers sr.. Dat is een hele eer. God weet hoever jij het zal schoppen!

JOS : Hoogstens tot in de hoofdstad, vader. Moet jij er ook heen?

HERMAN : Ik wil er niets meer over horen, hoor je?

JOS : Geen tijd meer: over drie minuten vertrekt mijn bus.

(Herman blijft met open mond zitten. Wanneer hij merkt dat zijn vader niets meer zegt, vertrekt Jos, na zijn moeder gegroet te hebben en zijn verbaasde vader een zoen gegeven te hebben.)

Scène 04

Thuis = Tante Saar, vroeger nonkel Richard, komt

HERMAN : Caroline!

CAROLINE : Jawel!

HERMAN : Heb je dat gezien? Die jongen heeft geen greintje respect meer voor zijn ouders!

CAROLINE : Hij is toch beleefd tegen mij? Moet jij je ook niet spoeden?

HERMAN : *(kijkt naar zijn polshorloge)* Is het al zo laat? Ik haal mijn aktetas.

(Caroline begint af te ruimen. Herman maakt zich klaar om naar kantoor te vertrekken. Dan gaat de telefoon. Via de geluidsinstallatie kan de zaal mee "genieten" van het gesprek.)

HERMAN : Met Bulder.

TANTE SAAR : Hallo, schattig broertje van mij. Wat klink jij nog steeds zo verschrikkelijk mannelijk aan de telefoon. Echt dat mannelijke waar elke overjaarse niet voor door de knieën gaat.

HERMAN : *(aarzelend en verbouwereerd)* Richard?

TANTE SAAR : Richard, Richard, Richard! Is dat nu een naam voor een dame. Tante Saar, zo noemen ze mij tegenwoordig. Trouwens, vroeger ook al, herinner je je nog?

HERMAN : *(heeft zich ondertussen herpakt)* Je bent geboren met de naam Richard en je blijft Richard, wat je ook over je hoofd of over je kont trekt 's morgens!

TANTE SAAR : Richard Bulder, net een naam om... nu ja, om bouwvakker te zijn. Dat is aan mij niet besteed.

HERMAN : Wat moet je?

TANTE SAAR : Niets, mijn broertje. Ik wou je alleen maar even vooraf laten weten dat ik op bezoek kom.

HERMAN : *(in paniek en met overslaande stem)* Op bezoek?

TANTE SAAR : Ja, op bezoek. Morgen mag je me verwachten.

HERMAN : Waarom?

TANTE SAAR : Ik heb nieuws voor jou. Heel interessant nieuws.